

ΕΛΛΗΝΙΚΟ DESIGN

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΟΥΡΣΟΓΛΟΥ

Δεν έμαθε ποτέ τέλειο σχέδιο. Σήμερα όμως σχεδιάζει έπιπλα και αντικείμενα με διεθνή ανταπόκριση. Και υπόσχεται εκπλήξεις. Της Νίνας-Μαρίας Πασχαλίδου

“Αισθητική σημαίνει ισορροπία”

**Τραπέζι «HiLoLy» με τρεις λειτουργίες:
ψηλό φαγητού, επιδαπέδιο φαγητού και day bed**

Ο ερωρεί ότι ζει σε έναν κόσμο όπου ο άνθρωπος δεν δίνει τα λεφτά του μόνο για μόστρα... Τα δίνει για κάτι που είναι ωραίο και πρακτικό, και αποζητά τη λεπτομέρεια που τον κάνει να αισθάνεται ότι ο σχεδιαστής ο οποίος το έφτιαξε έχει μεράκι. Αυτό το μεράκι οδήγησε τον διεθνή έλληνα σχεδιαστή Κωνσταντίνο Χούρσογλου στην Αγγλία και από 'κει στη Νέα Υόρκη, στο πλευρό του διάσημου σχεδιαστή Καρίμ Ρασίντ, για να μάθει πώς μια συσκευασία μπορεί να «πουλήσει» ένα μέτριο προϊόν και πώς ένα άρωμα δεν περνάει πρώτα από τη μύτη αλλά από τα μάτια. Γύρισε στην Ελλάδα, για να μην επιστρέψει ποτέ στην αμερικανική μητρόπολη. «Δεν μπορούσα να ζω άλλο στη σκιά του Ρασίντ, έπρεπε να κάνω κάτι μόνος

Ο σχεδιαστής Κωνσταντίνος Χούρσογλου

μου» λέει ο ίδιος. Με ένα «βαρύ» βιογραφικό στην πλάτη, συμμετοχές σε διεθνείς εκθέσεις – μεταξύ τους και η Μπιενάλε στο Σεντ Ετιέν της Γαλλίας (2002) –, πολυάριθμα βραβεία, ανάμεσά τους βραβείο για τη συσκευασία του αρώματος L' Eau d' Issey του Miyake (ID Magazine Designs Awards), ο Κωνσταντίνος Χούρσογλου επέλεξε ως βάση του την πατρίδα του. Μέσω της νεότευκτης εταιρείας του με την ονομασία chd, έχει έναν και μόνο σκοπό: να δει ελληνικές εταιρείες αντιμετώπιες με μια ιταλική B&B ή μια γαλλική Roche Bobois.

– Σχεδιάζετε από μικρός;

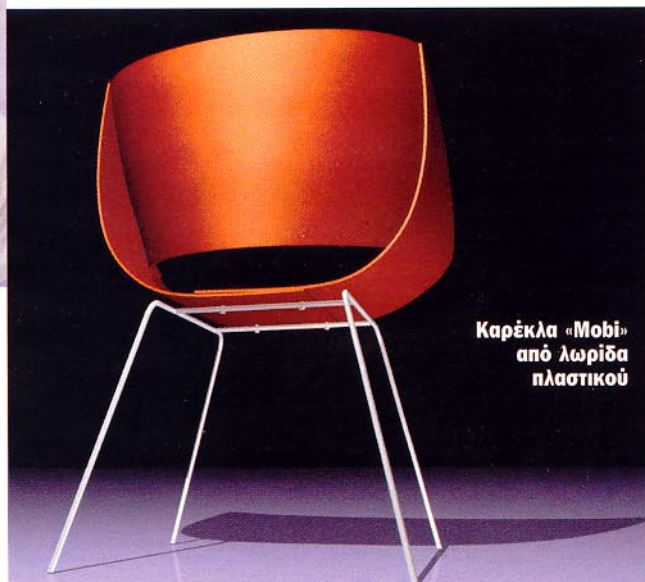
«Όχι, δεν είχα καμία επαφή με το σχέδιο. Τα σκίτσα μου είναι ακόμη πολύ κακής ποιότητας αλλά, όπως είπε και ένας καθηγητής μου στο Royal College του Λονδίνου, δεν χρειάζεται να σχεδιάζεις για να γίνεις σχεδιαστής. Αρκεί να έχεις την ιδέα και στη συνέχεια υπάρχουν τρόποι για να την αποδώσεις στο χαρτί».

– Οι σπουδές είναι απαραίτητες για να γίνει κάποιος σχεδιαστής;

«Ο Ιάπωνας Ταντάο Αντο δεν σπούδασε ποτέ αρχιτεκτονική ή σχέδιο, ξεκίνησε από τη γλυπτική. Αποτελεί όμως εξαίρεση. Οι σπουδές είναι απαραίτητες όταν κάποιος θέλει να ασχοληθεί σοβαρά με το σχέδιο, από το αρχικό ως το τελικό στάδιό του. Γι' αυτόν τον λόγο πήγα στην Αγγλία, όπου σπούδασα σχεδιασμό και μάρκετινγκ. Στη συνέχεια στο Royal College ολοκλήρωσα το μεταπτυχιακό μου στον σχεδιασμό προϊόντων και για μικρό χρονικό διάστημα εργάστηκα στο Λονδίνο. Κατόπιν πήγα στην Αμερική, όπου είχα την τύχη να εργαστώ στο γραφείο του Καρίμ Ρασίντ. Για δύο εκπληκτικά χρόνια. Εκεί έμαθα το βιομηχανικό σχέδιο στην πράξη».

– Αναφερόμαστε στο βιομηχανικό σχέδιο χωρίς να γνωρίζουμε ακριβώς τι είναι. Μπορείτε να μας δώσετε έναν ορισμό;

«Το βιομηχανικό σχέδιο αφορά οτιδήποτε μπορεί να παραχθεί από μια βιομηχανία. Αυτός είναι ο επίσημος ορισμός. Μπορεί να αφορά στερεοφωνικά, πιάτα, αυτοκίνητα. Γενικώς οτιδήποτε μπορεί να παραχθεί μαζικά. Υπάρχουν βεβαίως και υποκατηγορίες, όπως το σχέδιο προϊό-

Καρέκλα «Μοβί» από λωρίδα πλαστικού

των – μικρά αντικείμενα για το σπίτι, μικρές ηλεκτρονικές συσκευές. Στην Αγγλία, π.χ., υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ προϊόντικού και βιομηχανικού σχεδίου, στην Ελλάδα όχι, λόγω μειωμένης βιομηχανικής παραγωγής. Οι Έλληνες δεν έχουν καταλάβει ακόμη τι μπορεί να τους προσφέρει ο σχεδιασμός. Αλλά για να ανταγωνιστούμε στην Ευρώπη πρέπει να προσαρμοστούμε. Και να έχουμε υπόψη μας τον άνθρωπο κάθε χώρας, τις ανάγκες και τις απαιτήσεις του».

Modular βιβλιοθήκη «Ellie»
με κρυφούς ορθοστάτες

- Υπήρχε κάποιο σχέδιό σας που το θεωρήσατε καλό αλλά επειδή δεν ήταν ιδιαίτερος χρηστικό δεν το συνεχίσατε;

«Ότιδήποτε σχεδιάζω, στην αρχή το τοποθετώ στο πλάι. Θεωρώ ότι κάθε σχέδιό μου χρειάζεται περαιτέρω δουλειά και μελέτη. Τα επανεξετάζω πάντα. Έχω πολύ καλή αντίληψη για το τι θέλω να πετύχω στο τέλος. Επίσης πάντα ξεκινάω με μια πολύ συγκεκριμένη ιδέα για το τι θέλω να φτιάξω».

- Πείτε μου ένα μεγάλο, κατά τη γνώμη σας, προσόν για έναν σχεδιαστή.

«Το να μπορεί να αντιλαμβάνεται και να ολοκληρώνει τη δουλειά του με βάση κριτήρια που θέτει ο ίδιος ή ο πελάτης του».

- Τι σας απασχολεί περισσότερο στη δουλειά σας;

«Αυτό που έχει αρχίσει να με τυραννάει είναι η "έκπληξη". Εννοώ το συρτάρι που ρουφιέται και κρύβεται την τελευταία στιγμή, τα ράφια που εμφανίζονται και εξαφανίζονται από τη βιβλιοθήκη ανάλογα με την ανάγκη. Αυτές είναι λεπτομέ-

ρειες που με κάνουν περήφανο. Στη βιβλιοθήκη που έχω σχεδιάσει, π.χ., οι ορθοστάτες εμφανίζονται μόνο όταν επιθυμείς να τοποθετήσεις βιβλία ενώ εξαφανίζονται όταν θέλεις να τοποθετήσεις κάποιο διακοσμητικό».

- Παρ' όλο που στη Νέα Υόρκη το μέλλον σας ήταν προδιαγεγραμμένο, αποφασίσατε να επιστρέψετε στην Ελλάδα. Δεν φοβηθήκατε το ρίσκο;

«Ναι, φοβήθηκα, αλλά από την άλλη είδα και μια φοβερή πρόκληση. Στην Ελλάδα υπάρχουν μόνο πέντε-έξι σχεδιαστές οι οποίοι κάνουν αξιόλογο βιομηχανικό σχέδιο. Οι περισσότεροι Έλληνες συνάδελφοί μου έχουν φύγει στο εξωτερικό, όπου διαπρέπουν. Γιατί λοιπόν να μην εκπαιδεύσουμε τους δικούς μας επιχειρηματίες ώστε να δεχθούν εμάς τους

σχεδιαστές και να μας θεωρήσουν απαραίτητους; Αυτή η πρόκληση με έκανε να επιστρέψω».

- Τι θεωρείτε ότι κάνουμε λάθος στη χώρα μας;

«Κάνουμε σπασμωδικές κινήσεις, δεν έχουμε ένα συγκεκριμένο όραμα και ως λαός είμαστε λίγο του βραχυπρόθεσμου και δεν κοιτάζουμε να προτείνουμε κάτι παραπάνω. Αυτό το πρόβλημα το αντιμετώπισα

εφέτος στο Salon Satellite στο Μιλάνο. Κατασκευάζοντας τα πρωτότυπα στην Ελλάδα δυστυχώς γίνονται πάρα πολλά λάθη από τους μάστορες. Δεν μιλάω για την εμφάνιση και την αισθητική αλλά για τεχνικά λάθη».

- Τι είναι εν τέλει η αισθητική;

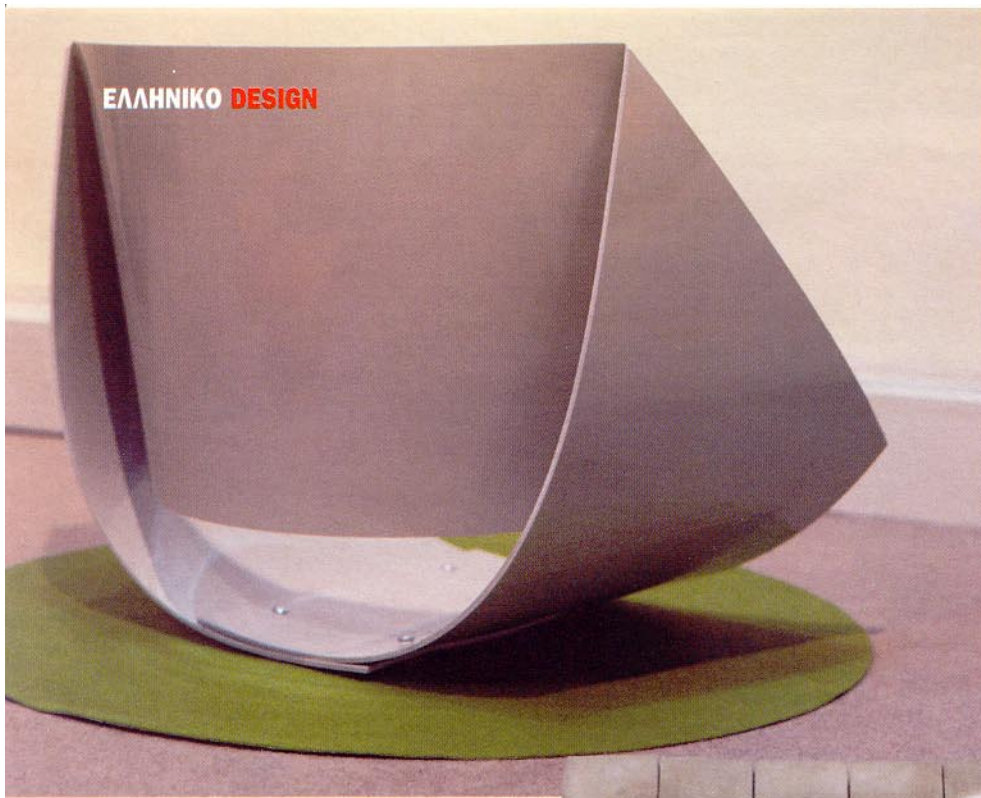
«Αισθητική είναι η ισορροπία. Τώρα τι ακριβώς είναι ισορροπία δεν μπορεί να απαιτήσει κανένας με ακρίβεια. Αλλά νομίζω

Κουτιά «Aray»
για CD

Το τραπέζι «HiLoLy»
στην επιδαπέδια
μορφή του

Η καρέκλα «Mobi»
τοποθετημένη στο πάτωμα

Καθρέφτης-κρεμάστρα
αναρτημένος σε φωτιστικό

πως οτιδήποτε ισορροπεί στον χώρο ως εικόνα είναι καλόγουστο. Το ένα στυλ δεν αναιρεί το άλλο. Αυτό αφορά και τα σχέδιά μου, τα δημιουργώ για να συνυπάρχουν μαζί με άλλα αντικείμενα. Δεν με ενδιαφέρει να φτιάξω κάποια έπιπλα για να τα τοποθετήσει κάποιος δίπλα σε δημιουργίες του Αντο ή του Μόρισον. Είμαι χαρούμενος όταν τα έπιπλά μου συνυπάρχουν με την κονσόλα της γιαγιάς, που κουβαλάει μεγάλη αξία από μόνη της. Κάθε αντικείμενο κουβαλάει μια ολόκληρη ιστορία. Γιατί να αναιρέσουμε την κονσόλα για να είμαστε "δύθεν" στη μόδα».

– Υποστηρίζετε λοιπόν ότι εν τέλει το περιβάλλον παίζει μεγάλο ρόλο στην καθημερινότητά μας;

«Παίζει μεγάλο ρόλο, τον σωστό ρόλο, αν εμείς το φτιάξουμε έτσι ώστε να παίζει τον σωστό ρόλο, να εξελίσσεται όσο εξελισσόμαστε και εμείς. Αν δεν υπάρχει ο προσωπικός χαρακτήρας του ανθρώπου μέσα στο σπίτι, τότε αυτό είναι απρόσωπο».

– Στον σχεδιασμό συσκευασιών σκέφτεστε ανάλογα;

«Σκέφτομαι πάντα ότι σχεδιάζω για τον άνθρωπο. Για να του αρέσει το προϊόν αλλά και για να τον εξυπηρετεί».

– Πόσο σημαντική θεωρείτε τη συσκευασία ενός προϊόντος;

«Η συσκευασία ορίζει τι πουλάει και τι

Τρισδιάστατο
παζλ «Rouge»,
ανάθεση από
την Dot Galerie
της Γενεύης

όχι. Ένα άρωμα δεν πουλάει από τη μυρωδιά του. Η συσκευασία του πουλάει. Αναφέρομαι σε αρώματα των 20 και των 30 ευρώ. Στα Calvin Klein, Donna Karan κτλ. Πουλάς το όραμα, όχι το προϊόν. Την εικόνα».

– Την οποία εικόνα επιβάλλει η μόδα της κάθε σεζόν;

«Είμαστε άμεσα εξαρτημένοι από τον καταναλωτισμό. Όσο περισσότερο καταναλώνει μια κοινωνία τόσο πε-

ρισσότερο σχεδιάζουμε εμείς. Αλλά ως φιλοσοφία πιστεύω ότι όσο μεγαλύτερο διάστημα κρατήσουμε κάτι τόσο μεγαλύτερη αξία παίρνει. Ως σχεδιαστές δημιουργούμε με έναν κίνδυνο πάνω από το κεφάλι μας: δεν γνωρίζουμε ότι αυτά γερνούν ή γνωρίζουμε ότι δεν γερνούν ωραία τα νέα υλικά που χρησιμοποιούμε, όπως το πλαστικό. Δεν γνωρίζουμε πόσο εφήμερο μπορεί να είναι το προϊόν μας. Εδώ χρειάζεται η γνώση της τεχνολογίας».

– Ακολουθείτε τις τάσεις της μόδας;

«Ωραία η μόδα και τα χρώματα αλλά σε πολλές περιπτώσεις πορευόμαστε σαν τα ζώα στη σφαγή. Ντυνόμαστε όλοι με στρατιωτικά ρούχα επειδή κάποιος αποφάσισαν ότι εφέτος θα γίνει πόλεμος. Είναι παρανοϊκό. Όπως και η μανία που μας διακατέχει να βάζουμε τα πάντα στον ίδιο κορβανά – και λίγο ρουστίκ και λίγο αρ νουβό. Το σπίτι μας πρέπει να διαγράφει την προσωπική μας πορεία, τις δικές μας απόψεις, τα όνειρά μας. "Αυτό το κερύ βρίσκεται εδώ γιατί μου το δώρισε ένας πολύ καλός μου φίλος!". Τι πιο όμορφο».

① Πληροφορίες για τη δουλειά του Κωνσταντίνου Χούρσση στην ιστοσελίδα www.chd.gr.

Γραφείο-σεκρετέρ
«Zac», που
ανοίγει και κλείνει

